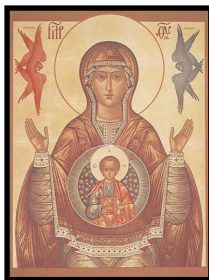

Парафія
Покров
Пресвятої
Богородиці

THE PROTECTION
OF THE MOTHER
OF GOD

Українська Католицька Церква
Ukrainian Catholic Church

1A Davenport Terrace, Wayville, SA, 5034

Tel/fax: (08) 8272 6031

ЛЮТИЙ

2012

FEBRUARY

120 років з дня народження Патріарха Йосипа Сліпого

Історична довідка

Блаженніший Патріарх Йосиф Кардинал Сліпий, Глава Української Греко-Католицької Церкви (у 1944-1984 роках), народився 17 лютого 1892 року у селі Заздрість на Тернопільщині. Початкову освіту здобув у народній школі рідного села. У 1911 з відзнакою закінчив Тернопільську гімназію.

Богословські студії почав у Львівській духовній семінарії на свято Покрови Пресвятої Богородиці 1911 року. А вже на початку 1912 року продовжував навчання в Інсбруці. У 1916 році захистив докторську працю.

27 вересня 1917 року отримав священничі свячення. Після завершення наукової праці в Інсбруці та магістерських курсів у Папському Григоріанському Університеті Риму, у 1922 році повернувся до Львова та став професором догматики. З 1925 року – ректор Львівської духовної семінарії, а у 1928 -го - ректор Львівської Богословської Академії.

З 1930 року - дійсний член наукового товариства ім. Тараса Шевченка, бере активну участь у міжнародних конференціях та конгресах. Автор богословських, наукових праць. З 1935 року крилошанин, архидиякон Митрополичої Капітули, нагороджений митрою.

В 1939 році іменованій Екзархом Великої України, отримав єпископську хіротонію та призначений правонаступником Митрополита Андрея Шептицького.

З 1 листопада 1944 року, після смерті слуги Божого Андрея Шептицького, став Митрополитом Української Греко-Католицької Церкви.

У ніч з 10 на 11 квітня 1945 року заарештований, вивезений у Київ і там засуджений на позбавлення волі.

27 січня 1963 року, після 18-ти років ув'язнень та тортур у радянських тюрмах та таборах Сибіру, випущений на волю.

9 лютого 1963 стараннями Папи Івана XXIII виїхав у вільний світ до Риму, де розпочав активну та плідну діяльність на захист поневоленого Українського народу перед світовою спільнотою. Згуртував українців розкиданих по цілому світі. Відродив українські релігійні, наукові та культурні установи у центрах проживання українців.

Ревний прихильник Патріаршого устрою для Української Церкви. 10 жовтня 1963 року виступив з промовою на II Ватиканському Соборі.

8 грудня 1963 року проголосив офіційне відкриття у Римі Українського Католицького Університету ім. Папи Климента.

Глава УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук) 2 лютого відслужив Божественну Літургію в Українському католицькому університеті: «Я сьогодні з вами, щоб випросити у Бога всіх благословень на новий навчальний семестр», – сказав Глава УГКЦ.

Блаженніший Святослав також звернувся до богословів: «В УКУ маємо найкращу школу богослов'я на пострадянському просторі. Але є спокуса оцінювати роботу наших богословів по тому, що інші про них кажуть. Я хочу щиро подякувати тим людям, які відважилися і присвятили своє життя богословській науці. Також хочу підкреслити важливість існування і цього Університету, і богословської школи для нашої Церкви. Заохочую вас з усією силою Божого Слова будувати нашу Церкву і наше суспільство в тому вимірі, до якого кличе нас Господь».

Предстоятель УГКЦ привітав гостей з Південної, Центральної та Східної України, які зараз навчаються на програмі Інституту лідерства та управління УКУ. Він також подякував студентам, «які довірили своє життя і майбутнє цьому Університету. Ви є дорогою перлиною на короні нашої Церкви. І нехай ця перлина сяє на всю Україну і на весь світ».

Перший проректор УКУ Тарас Добко подякував Блаженнішому за спільну молитву: «У цьому році перед нами багато завдань. Ми відкриваємо студентський колегіум, починаємо будівництво нової Церкви на території майбутнього університетського містечка. У планах також закінчити повний цикл богословської освіти – відкрити аспірантуру та докторантуру, впровадити нові магістерські програми. У своє майбутнє ми дивимося зі спокоєм, зокрема тому, що канцлером нашого Університету є Блаженніший Святослав». Прес-служба УКУ

«У час, коли розмивається ідея українського патріотизму... ми маємо приклад любові до української землі та змагання за її незалежність», – Блаженніший Святослав (Шевчук) про Героїв Крут, 29.01.2012

29 січня 2012 року, у 94-ту річницю бою під Крутами, біля храму Святого Миколи Чудотворця на Аскольдовій могилі, що в Києві, вшанували пам'ять Героїв Крут. Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ, освятив хрест, як символ пам'яті нащадків про подвиг, який звершили Герої Крут. У вшануванні пам'яті героїв та освяченні гранітного хреста взяли участь Прем'єр-міністр України Микола Азаров, члени Кабінету міністрів України, представники різних політичних партій.

Блаженніший Святослав, дякуючи тим, хто своїми коштами спричинився до того, щоб спорудили гранітний хрест, сказав «Нехай для нас усіх приклад цих героїв буде заклик до того, щоб любити свою Батьківщину, дбати про неї, плекати її незалежність і бути готовими її відстоювати. Можливо, історія спорудження цього пам'ятника є теж своєрідним нагадуванням і прикладом цього, бо він повстав завдяки жертводавцям і добрій волі не державних структур, а громадян України, тобто тих, які справді пам'ятають подвиг цих юнаків».

Духовний лідер УГКЦ, звертаючись до всіх присутніх, також нагадав про те, що цього дня група молодих студентів у своєму патріотичному пориві любові до Батьківщини віддала за неї своє життя і тим самим закарбувалася в пам'яті рідного народу як Герої Крут.

«Я думаю, що ця подія і цей пам'ятник для нас сьогодні є особливо важливими і значущими. Адже в час, коли розмивається ідея українського патріотизму, коли національний нігілізм пронизує всі прошарки нашого суспільства, ми маємо приклад патріотизму і любові до української землі та змагання за її незалежність, котрим є подвиг цих юнаків», – сказав Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ.

15 лютого 2012 року, Стрітєння Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.

Коротка історія

Празник Стрітєння засновується на події з життя нашого Спасителя, яку записав святий євангелист Лука (2, 22-40). Закон Мойсея приписував, щоб кожна жінка після народження дитини 40 днів не сміла входити до храму, бо в той час вона вважалася нечистою. Ці 40 днів називалися днями очищення. Після закінчення цих днів мати новонародженої дитини приходила до храму і приносила жертву очищення. Багатша жінка жертвувала однолітнє ягня на всепалення та молодого голуба або горлицю, а вбога повинна була принести пару голубів або пару горлиць. Пречиста Діва Марія, як Божа Мати, не була зобов'язана до обряду очищення, бо освятилася Христовим Різдом, як каже кондак празника: "Утробу Дівичу освятив Ти різдом Твоїм". Та все-таки вона в покорі виконує припис закону і приносить у жертву дві горлиці.

Празник Господнього Стрітєння започатковано в Єрусалимі в другій половині IV ст. Першу згадку про нього подає паломниця С. Етерія у своєму щоденнику, де називає його "40 днем після Богоявлення". Його святкування описує так: "Сороковий день після Богоявлення святкується дійсно з найбільшою урочистістю. Цього дня йде процесія до храму Воскресення, де всі збираються на Літургію. Правиться за приписаним порядком з найбільшою урочистістю, наче на Пасху. Усі священники проповідують і також єпископ. Усі вони пояснюють текст Євангелія, де говориться, що 40 дня Йосиф і Марія принесли Господа до храму" (Гл. 26).

З Єрусалима празник поширився на увесь Схід, але лише в VI ст. за царя Юстиніяна (527-565) він набирає особливого значення. Цісар Юстиніян наказав уважати Господнє Стрітєння за великий празник і святкувати його в цілому цісарстві. Через це в богослуженнях цього празника Церква кілька разів молиться за імператора.

Празник Стрітєння на Заході первісно був Господським і щойно набагато пізніше став вважатися Богородичним та називатися Очищення Пречистої Діви Марії, або Пожертвування Ісуса у святині. Нові приписи латинської Церкви з Другого Ватиканського Собору знову поставили Стрітєння серед Господських празників. У Східній Церкві Стрітєння належить до Богородичних празників і подекуди має також назву Стрітєння Пресвятої Богородиці.

Дух богослужби Стрітєння є той самий, що й дух Христового Різдва і Богоявлення: прославити Богоявлення на землі, звеличити Христове божество та віддати честь Пречистій Діві Марії, як Богоматері. Стихири вечірні і сідални, канон та стихири утрєні — це один величний гимн слави в честь Христового Богоявлення, у честь предвічного воплощення Бога-Слова та в честь Пресвятої Богородиці. Ця мала Дитина, що її сьогодні батьки принесли до храму, це Бог предвічний, що дав закон Мойсеєві на горі Синай: "Сьогодні Той, — співаємо на стихирах литії, — що колись був дав закон Мойсеєві на Синаю, повинується задля нас приписам закону, бо змилосердився над нами... Сьогодні Симеон бере на руки Господа слави, що його спершу Мойсей у темряві бачив, як на Синайській горі давав йому таблиці... Творець неба й землі сьогодні носить на руках старцем Симеоном".

Про ікону

Іконографія цього празника зображає Дитятко Ісуса, Богородицю, праведника Симеона, пророчицю Анну та св. Йосифа. Дитятко Ісус зображений у білому одязі, як у мить Його Преображення на горі Тавор, адже Він приносить Духа всьому, що було земне. На іконі "Стрітєння" саме Старий Завіт поспішає одержати своє власне значення в особі Ісуса. Тому священник обнімає Дитя надзвичайно приязно, прийнявши Його з рук Богородиці, яка простягає Його широким, сповненим покорі жестом. Праведник Симеон з великою пошаною й почитанням тримає на руках Спасителя Ісуса, зображений з традиційним німбом і написом *ó Ων*. На більшості іконах "Стрітєння" зображений престіл: і обряди, і Письмо потребували нового духа.

За старовинним звичаєм руки Симеона покриті — з пошани до царського маєстату Ісуса. Симеон немов говорить до Дитятка Ісуса. Святе Євангеліє описує, що він під натхненням Святого Духа висловив чудний гимн: «Нині; Владико, можеш відпустити слугу свого... бо мої очі бачили твоє спасіння...» (Лк. 2, 29-32).

Богородиця та Йосиф здивовані подією (Лк. 2, 33), бо Симеон заявив, що довкола Христа будуть вестися великі спори, а Його мати зазнає великого болю, немов меч прошиє її душу (Лк. 3, 34-35). Пророчиця Анна однією з перших сповняє роль проповідування Христа серед народу. Вона оповідає про Ісуса всім, які чекали Спасителя, щоб визволив їх (Лк. 2, 38). Св. Йосиф зображений із жертвоприношенням, яке було приписане при обрізанні хлоп'ят — з двома голубами (Лев. 12, 8). Це була жертва, приписана для вбогих.

Уся сцена зображена на тлі символічної архітектури єрусалимського храму. Однак Бог став доступний людям вже не тільки у храмі, а й в особі Ісуса Христа. Тому вся увага звернена на новонародженого Спасителя, який тепер став Божим храмом серед людей (Мт. 12, 6; Йо. 2, 19-21).

12 лютого 2012 року, Празник трьох Святителів.

Коротка історія

Празник Трьох Святителів належить до найновіших празників грецької Церкви. Поштовхом до встановлення цього празника була велика суперечка у другій половині XI ст. про те, хто з них трьох є більш цінний для Церкви. Одні вище ставили святого Василя Великого, другі святого Григорія Богослова, а ще інші святого Йоана Золотоустого. Прихильники святого Василя звались василіяни, святого Григорія — григоріяни, а святого Йоана — йоаніти. Цей спір розв'язали самі Святителі. Вони спочатку кожен зокрема, а потім усі троє з'явилися Йоанові — єпископові міста Евхайти, який відзначався мудрістю, знанням, чеснотами, і сказали: "Ми, як бачиш, одне в Бога й нічого нема в нас противного чи спірного, а кожний з нас у своєму часі окремо натхнений Божим Духом навчав, що було потрібно для спасення людей. Тож нема між нами ні першого, ні другого, але як назвеш одного, то за ним ідуть два інші. Встань, отже, і накажи тим, що через нас сваряться, щоб не ділилися, бо як за життя, так і після смерті нашим намаганням є всі сторони світу зводити до миру і єдності. Установи, отже, святкування нашої пам'яті в одному дні так, як ми одне в Бога, а ми будемо помагати до спасення тим, що святкуватимуть нашу пам'ять".

Єпископ Йоан зробив, як йому доручили Святителі. А через те, що свята Церква вже святкувала в січні пам'ять кожного з них зокрема, то він 1076 року призначив їхній спільний празник на 30 січня (за юліанським стилем — 12 лютого). Крім того, він на їхню честь склав проповідь, уклав тропарі, канони і стихирі. Наші літописи 1076 року згадують про встановлення цього празника в Греції.

Богослужба празника оспівує і прославляє трьох Святителів за їхню гарячу любов до Бога і ближнього, непохитну віру, значення для святої Церкви, світлі чесноти, Божу мудрість та заступництво. "Василій — божественний ум, — співаємо на стиховні малої вечірні, — Григорій — божественний голос, Йоан — прегарний світильник. Хай будуть прославлені три визначні угодники і служителі Тройці". У стихирі на стиховні вечірні сказано: "Духа органи, грому божественного труби, блискавки проповідництва, світильники всесвітлі, золоті і світоносні в Бозі, преблаженний Василію, Григорію всемудрий, всезолотий і всечесний Йоане".

Наводячи як приклад їхню велич, заслуги та значення для Бога, свята Церква закликає вірних до належної прослави Трьох Святителів: "Любителі празника, — співаємо на литії, — зійшовшись, славімо пісненими похвалами Христових Святителів, Отців славу, колони віри і вірних учителів і хоронителів, кажучи: Радуйся, церковне світло, Василію премудрий, і стовпе непорушний. Радуйся, уме небесний, архиерею преславний, Григорію Богослове. Радуйся, Золотослове, всезолотий Йоане, покаюння ясний проповіднику. Тож, Отці пребагаті, не переставайте завжди молитися до Христа за тих, які вірою і любов'ю празнують ваше священне і божественне торжество".

Коментар апостольського читання

Мученик в перекладі з грецької означає свідок в будь якій галузі: правовій, історичній чи релігійній. У християнстві «мученик» відноситься виключно до тих, хто свідчить своєю кров'ю. це ми зустрічаємо вже у Новому Завіті (Дії. 22, 20; Об. 2, 3; 6, 9). Мученик — це той, хто жертвує своїм життям і так засвідчує свою вірність Ісусові (Дії. 7, 55-60). На мучеництві заснована Церква Христова. В Старому Завіті ми знаємо мучеництво братів Маковеїв (2Мак. 6-7). У християнській Церкві мучеництво набирає нового змісту відкритого самим Ісусом. Це цілковите наслідування Христа, повна участь у Його свідченні та спасенному ділі (Ів. 15, 20). Насіння принесе плід тільки тоді, коли завмре (Ів. 12, 24). Одкровення апостола Івана — це книга мучеників: «Свідок вірний і правдивий» (Об. 3, 14), давши Церкві і світу свідоцтво крові.

Мучеництво є найвищим свідченням істинності віри, це свідчення аж до смерті — Він приймає смерть через акт внутрішньої сили. А святий Ігнатій Антіохійський висловлюється так: «Нехай я стану кормом для тварин. Через них бо дано мені буде прийти до Бога».

«Вельми прославлені мученики. Ви мудрістю своєю засоромили ворогів, які насильно намагалися відвести вас від Бога. Праведно і терпеливо пострадавши, сплели ви собі вінки перемоги і тепер молитесь за душі наші» (Молебень до Блаженних мучеників о. М. Конрада і дяка В. Прийми, Львів-Страдч 2003р.).

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Бл. п. Степан Ваврик, літ 82 - відійшов у вічність 5-го січня 2012 року. Похорон відбувся у нашій церкві Покров Пресвятої Богородиці 13-го січня ц. р. Залишив у смутку дружину Джені, дочок з родинами, брата Любомира з родиною. Складаємо родині наші найщиріші співчуття, а душу покійного Степана поручаємо святим молитвам. **Вічна Йому Пам'ять.**

РІЗДВЯНІ ПОЖЕРТВИ:

Т. Андрушко, І. і М. Арменорес(Омельчук), Анонім.

М. і А. Бай, Я. і М. Бойко, М. Барбер, І. Бойко, В. Бандяк, М. Беркита, А. Боленкова, М. & L. Black, З. і М. Болецькі, L. Boleskyj&Greg, Т. Будас.

L. Van Deh Akker, L&L Wray.

М. Гаврилюк, В. Гаврилюк, Н. Голян, С. і О. Гирич, Ф. Голубович.

Б. Гралюк.

М. Двудят, І. і І. Дністрянські, Ю. Дністрянська, М. Дацків, М. Добриденко, Ф. Дем'яник, М. Дорняк, Й. Дорош, Е. Дмитрів, Е. і Н. Дяків, М. Дяків.

С. Заболоцька, Л. Зуб'юк, К. Захарчук.

Ю. Іванів, М. і О. Іванів, Й. Ілько.

А. Кайкан, Р. Кайкан, С. і Є. Колісник, Л. Катрук, К. Кеда, М. Кліщ, С. Коваль, Л. Костик, П. і А. Курпіта, А. Кухта, M&A Cousins.

В. і М. Лабаз, І. і Л. Ліпкевич.

Є. і М. Майборода, В. Маковійчук, др. Т. Муляр, М. Муляр, Л. Маковійчук, Б. Матіяшек, І. Мілан, Й. і А. Мисько, Р. Малиняк, А. Млиновська, П. Москвяк, В. Муляр, М. Муляр.

А. Надольська, Ю. і Р. Нестор, М. Новосільський, О. і В. Недошитко.

А. Омельчук, М. Охрін, Я. і Л. Охота, А. Олесницький.

Г. Пасічинська, Р. & Н. Rawson(Надольська), О. Пивовар, Р. Помажак, С. Пшибило.

З. Ростик, О. Русін, Т. Рибінський.

Б. і Р. Сабадаш, М. Сабадаш, Е. Сикала, С. і І. Снятинські, Е. Соловій, Я. Соловій, М. Смагала, В. і Є. Станко, З. Стен, Л. Стен, С. Строцька, А. Сукач, А. і Л. Семчишин.

L. Utry(Ковтун).

М. Чепак, М. Чорній, В. і Є. Чулак.

М. Шиховська, М. Шинкар.

П. Трушкевич, О. Тарасюк.

Д. Фарфанюк, Ю. Федик.

З подячною молитвою за всіх Вас - отець Тарас.

Владика Ігор Возьняк став Львівським архієпископом і митрополитом

Архієпископство Львова піднесено до гідності митрополії, а собор Святого Юра у Львові оголошено Архікатедральним собором Львівської митрополії УГКЦ.

У вівторок, 29 листопада, в Архікатедральному соборі Святого Юра у Львові відбулася Архієрейська Літургія з нагоди урочистого проголошення Львівської митрополії Української греко-католицької церкви та інтронізації митрополита Львівського – владика Ігоря Возьняка (на фото).

Від сьогодні титул правлячого Львівського архієрея буде «Львівський архієпископ і митрополит».

У часть у літургії взяли усі владика УГКЦ на чолі з Патріархом Святославом (Шевчуком), а також Апостольський нунцій в Україні архієпископ Томас Едвард Галліксон та Апостольський екзарх для греко-католиків Сербії і Чорногорії владика Юрій Джуджар. Створити три нові митрополії вирішив Синод єпископів УГКЦ. Митрополію в Івано-Франківську буде проголошено 13 грудня, у Тернополі – 22 грудня.

До складу Львівської митрополії увійдуть Львівська, Стрийська, Самбірсько-Дрогобицька та Сокальсько-Жовківська єпархії. До Івано-Франківської митрополії – Івано-Франківська та Коломийсько-Чернівецька. До Тернопільсько-Зборівської – Тернопільсько-Зборівська та Бучацька. Першими митрополитами новостворених митрополій, крім владика Ігоря (Возьняка), стануть владика Володимир (Війтишин), єпарх Івано-Франківський, та владика Василь (Семенюк), єпарх Тернопільсько-Зборівський. Кожен митрополит матиме право скликати Митрополичий Синод, але для того, щоб рішення цього Синоду були дійсними, вони потребують схвалення Верховного архієпископа.

Тепер в УГКЦ буде сім митрополій. Крім новостворених, ще однією митрополією УГКЦ в Україні є Києво-Галицька митрополія, яку очолює Патріарх Святослав. До її складу входять Київська архієпархія, Донецько-Харківський, Одесько-Кримський та Луцький екзархати. Крім того, до УГКЦ належать Перемишльсько-Варшавська митрополія у Польщі, Філадельфійська митрополія у США та Вінніпегська митрополія у Канаді.

Владика Богдан (Дзюрах), секретар Синоду єпископів УГКЦ, наголосив, що митрополія, поряд з екзархатом та єпархією, є складовою частиною канонічного устрою Церкви, тому нічого надзвичайного у створенні нових митрополій у лоні УГКЦ немає. Це радше свідчить про її подальший розвиток.

«Нові митрополії повинні відповісти на нові душпастирські виклики, які стоять перед нашою Церквою на даному історичному етапі. Сподіваємося, що митрополити спільно з єпископами будуть уважно прислухатися до того, що «Дух говорить Церквам», намагаючись вірно втілювати в життя постанови і рішення Синодів та краще координувати свої душпастирські зусилля. Це тим важливіше, що виклики у різних регіонах перед нашою Церквою бувають різні. Водночас ці локальні починання мають служити зміцненню єдності та подальшій розбудові цілого Тіла Христового», – акцентував ієрарх.

"Високий замок" Олеся Пастернак 30.11.2011

***Адміністратор Парафії Покров Пресвятої Богородиці о.протоєрей Тарас Горпиняк
тел. 8272 6031. Мобільний тел. 0424 405 441.***

***Fr. Taras Gorpynyak, Parish Priest tel/fax 8272 6031 mobile: 0424405441 Protection of
Mother of God Parish, 1A Davenport Tce, Wayville 5034 SA e-mail: uki99@tpg.com.au***

Fr. Paul Babie, Assistant Priest, tel. 8303 5521 paul.babie@adelaide.edu.au